

Krt.

ametast kožušček nosim
kakor kak gospod,
pa po rovih za prigrizek
tekam svojo pot.

Kaj mi mari solnce vaše —
meni se blešči;
tudi v temi ob prigrizku
se lepo živi.

Včasih vendar še pokukam
malo iz prsti,
v strahu, da kak trdoglavec
name kje preži.

Čujem, da so kože naše
zdaj zelo v časteh —
in da ženske za kožuške
so si kar v laseh...

Včasih bil sem vam za škodo,
za korist sem zdaj;
kdaj resnico ste trdili —
kdo pové mi naj?

***

✂ Mladinski novičar. ✂

Ta grda togota! Za božič je dobil na Dunaju sedemletni deček v dar omarico s kamenčki, ki se iz njih lahko sestavi mala hišica. V družino je pa prišel na obisk deček-sorodnik, star komaj 10 let. Pa je že tako, da hudobec ne pusti niti otrok na miru. Mladiča sta se sprla. V prepiru je pograbil mlajši fantič kuhinjski nož, pa ga je vrgel proti onemu dečku s tako silo, da mu je prerezal trebuh. Pa ne samo malo, ampak tako, da so se videla čreva. Togotnež bo gotovo še okušal grenki kruh kaznjencev, če se ne bo premagoval.

Dobro je ukrenil. Ni še dolgo tega. V kamniških brdih je mala župnija, ki ima sila dobre ljudi. V neki številni družini je mater nenadoma zadela kap, da se je sesedla kakor mrtva. Doma je bil samo deček petih let in mlajši otročiči. Kaj stori brihtna glava? Kar v župnišče jo je udaril, četudi je bil le za silo oblečen, pa je zaklical: »Mama so umrli!« Mati takrat še ni bila umrla, pač pa čez teden dni. Vendar pa je bilo opozorilo dečkovo nujno in še pravočasno, da je župnik pohitel do bolnice ter ji podelil duhovno pomoč. Deček zasluži priznanje.